

eller Kvinder, som Politimesteren dertil kan formaa, og disse skulle jævnlig tilse Plejebarnet i dets Hjem. Dels maa ingen have noget Barn under 7 Aar i Kost og Pleje mod Betaling uden dertil at have erhvervet Politiets Tilladelse, som til enhver Tid skal kunne tages tilbage.

Ved disse Lovforslags første Behandling i Landstinget den 22de November mødte de almindelig Tilslutning saavel fra højre som fra venstre Side, og der nedsattes til deres videre Drøftelse et Udvalg, som allerede den 16de December afgav sin Betænkning.

Udvalget fremsætter det Ønske, at Forslagene maatte kunne blive til Lov allerede under nærværende Rigsdagssamling, et Ønske, vi fuldtud maa tiltræde. Af de stillede Ændringsforslag skulle følgende fremhæves.

Udvalget er enigt om at foreslaa en væsenlig lettere Adgang for Barnemoderen til at faa Faderens Underholdningsbidrag udbetalt af Fattigvæsnet. Lovforslaget giver først Moderen Ret til at gaa til Fattigvæsnet, efter at hun forgjæves har forsøgt Udpantning hos Faderen — hvad hun maaske var ude af Stand til, fordi hun ikke kjendte hans Opholdssted —, og det kræver af hende, at hun skal henvende sig til den Kommune, hvor Faderen opholder sig, — skjønt hun maaske ikke er i Stand til at finde denne. Disse Mangler raader Udvalgets Ændringsforslag Bod paa ved at bestemme, at Moderen kan kræve Underholdningsbidraget udbetalt af Fattigvæsnet, naar Faderen ikke frivillig betaler det Beløb, det er paalagt ham at udrede, og at hun kan forlange Bidraget udbetalt af sin egen Opholdskommune. Det bliver da denne Kommunes Sag at søge efter Faderen og lade Bidraget inddrive hos ham. Lovforslagets ligesaa sindrige som retfærdige Tanke, at det er Fattighjælp til Faderen og ikke til Moderen, naar det Offentlige maa bidrage til Barnets Underhold i hans Sted, faar først ved denne Ændring sin fulde praktiske Betydning.

Medens vi maa yde det hele Udvalg vor bedste Paaskjønelse for denne Ændring, er der derimod en anden af Udvalgets Flertal foreslaaet Ændring, hvis Vedtagelse vi i høj Grad vilde beklage. Forslaget fremtræder som stillet af „Udvalget“, men Venstremindretallets Betænkning viser, at det ikke har tiltraadt samme. Forslaget bortskærer et ikke uvæsentligt Stykke af Ministerens Lovforslag, idet det gaar ud paa, at Fa-